

Силвия Славкова

Интересът ми към външната политика се засили след стаж в МнВР. На картата на международните отношения страната ни е поставена в изключително динамична и сложна обстановка, в която всеки ход е от ключово значение за развитието на България за години (десетилетия, ако не столетия) напред. Решенията ни оказват влияние и върху общото европейско бъдеще. При провеждането на този „кризисен мениджмънт“ във външнополитически план представителите на България следва да защитават интересите на страната съобразно рисковете за националната сигурност, с която не бива да се правят компромиси. Съществуват достатъчно лостове на наднационално ниво, които позволяват гласът на България да бъде чул.

Най-разумният начин България да засили присъствието си на глобалната сцена е чрез активно участие във формирането на общите политики на ЕС и НАТО. Като малка страна България следва да защитава интересите си в рамките на общностите, към които принадлежи. Поради разнородните интереси и геополитическите различия, наличието на „лагери“ в организациите е напълно естествено, но не е задължително да се разглежда само като процес, възпрепятстващ взимането на решения при обсъжданията на наднационално ниво. Това е и огромна възможност. Липсата на плурализъм би означавала хегемония на „силните“. Дискусиите в рамките на общностите дават възможност на малки страни с достатъчно ясна и целенасочена политическа позиция по темите от първостепенно значение да консолидират около себе си съюзници със сходни проблеми и визия за решаването им. Още по-благоприятна би се оказала ситуация, в която страната ни излиза с готова визия за решение на конкретни опасности, пред които е изправен света към момента. Желателно е развитието на дългосрочни приоритети, които да залегнат в национална доктрина по отношение на външнополитическите приоритети на Република България.